

31980L0777

1980.8.30.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 229/1

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1980. július 15.)****a természetes ásványvizek kinyerésére és forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről**

(80/777/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a tagállamok jogszabályai meghatározzák a természetes ásványvizek fogalmát; mivel e tekintetben a Közösségen belül különböző meghatározásokat fogadtak el; mivel ezek a jogszabályok megállapítják azokat a feltételeket, amelyek a természetes ásványvizek ilyenként való elismerésének alapjául szolgálnak, és szabályozzák a források kinyerésének feltételeit; mivel továbbá ezek a jogszabályok különleges szabályokat állapítanak meg az érintett vizek forgalomba hozatalára;

mivel a jogszabályok közötti különbségek, tisztességtelen versenyfeltételeket teremtve akadályozzák a természetes ásványvizek szabad mozgását, és ily módon közvetlenül érintik a közös piac létrehozását és működését;

mivel ebben az esetben az akadályok elháríthatók egyrészt az egyes tagállamok azon kötelezettségével, hogy saját területükön engedélyezzék azoknak a természetes ásványvizeknek a forgalomba hozatalát, amelyeket minden tagállam ilyenként ismer el,

másrészt olyan közös szabályok megállapításával, amelyek különösen a mikrobiológiai követelményekre, és azokra a feltételekre vonatkoznak, amelyek fennállása esetén bizonyos ásványvizekre különleges elnevezés használandó;

mivel – mialatt a Közösség és harmadik országok közötti, a természetes ásványvizek kölcsönös elismerésére vonatkozó megállapodások megkötése folyamatban van – meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek alapján az említett megállapodások alkalmazásáig a harmadik országból importált hasonló termékek természetes ásványvízként hozhatók be a Közösség területére,

mivel gondoskodni kell annak biztosításáról, hogy a természetes ásványvizek forgalomba hozatalakor is megtartsák azokat a jellemzőiket, amelyek alapján ilyenként ismerték el őket; mivel ezért a csomagolásukra szolgáló tartályoknak megfelelő zárással kell rendelkezniük;

mivel a címkézés szempontjából a természetes ásványvizek, a végső fogyasztó számára értékesítendő élelmiszerek címkézésére, kiszereelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1978. december 18-i 79/112/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ általános szabályainak hatálya alá tartoznak; mivel így ez az irányelv az említett általános szabályokhoz fűzött kiegészítések és eltérések megállapítására szorítkozhat;

⁽¹⁾ HL C 69., 1970.6.11., 14. o.

⁽²⁾ HL C 45., 1971.5.10., 5. o.

⁽³⁾ HL C 36., 1971.4.19., 14. o.

⁽⁴⁾ HL L 33., 1979.2.8., 1. o.

mivel az eljárás egyszerűsítése és felgyorsítása érdekében a Bizottságot meg kell bízni a technikai jellegű végrehajtási intézkedések elfogadásával és különösen a természetes ásványvizek összetételének ellenőrzéséhez szükséges mintavételi eljárások és vizsgálati módszerek formájának meghatározásával;

mivel minden olyan esetben, amikor a Tanács emberi fogyasztásra szánt élelmiszerekre vonatkozó szabályok végrehajtására hatalmazza fel a Bizottságot, ki kell dolgozni egy eljárást, amely biztosítja a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködést a 69/414/EGK⁽¹⁾ határozattal létrehozott Élelmiszerügyi Állandó Bizottságon belül.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ez az irányelv valamely tagállamban a talajból kinyert és a tagállam illetékes hatósága által természetes ásványvízként elismert, az I. melléklet I. címében foglalt feltételeknek megfelelő vizekre vonatkozik.

(2) Ez az irányelv a harmadik országban a talajból kinyert, a Közösség területére behozott és valamely tagállam illetékes hatósága által természetes ásványvízként elismert vizekre is vonatkozik.

Az első albekezdésben említett vizek csak akkor ismerhetők el természetes ásványvízként, ha a kinyerést végző ország feljogosított hatósága igazolja, hogy azok megfelelnek az I. melléklet I. címében foglaltaknak, továbbá, hogy a II. melléklet 2. pontja szerinti rendelkezések betartását rendszeresen ellenőrzik.

A második albekezdésben említett igazolás érvényessége nem haladhatja meg a két évet. Az első albekezdésben említett elismerés megismétlése nem szükséges, amennyiben az igazolást az említett időtartam lejártá előtt megújítják.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazható:

– a 65/65/EGK⁽²⁾ irányelv értelmében gyógyszernek minősülő vizekre,

– olyan természetes ásványvizekre, amelyeket a víznyerőhelyen gyógyászati célokra használnak termál- vagy gyógyfürdőkben.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett elismerés megadását a tagállam illetékes hatósága kellően megindokolja és hivatalosan közzéteszi.

(5) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot, ha az (1) és (2) bekezdésben említett elismerést megadja, illetve visszavonja. Az elismert természetes ásványvizek listáját az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában teszik közzé.

2. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy kizárólag az 1. cikkben meghatározott, ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelő vizek kerülhessenek forgalomba természetes ásványvízként.

3. cikk

A természetes ásványvízforrások kinyerését és a belőlük származó víz palackozását a II. melléklet rendelkezéseinek megfelelően kell végezni.

4. cikk

(1) A természetes ásványvíz eredeti állapotában kizárólag a következő kezeléseknek vethető alá, illetve kizárólag a következők adhatók hozzá:

a) nem stabil részecskék – mint a kén- és vasvegyületek – szűréssel vagy ülepítéssel történő elválasztása, amit oxigén hozzáadása előzhet meg, amennyiben a kezelés nem változtatja meg a víz összetételét a tulajdonságait meghatározó alapvető alkotórészei tekintetében;

b) a szabad szén-dioxid kizárólag fizikai módszerekkel történő teljes vagy részleges eltávolítása;

c) szén-dioxid hozzáadása vagy újra hozzáadása az I. melléklet III. címében meghatározott feltételekkel.

(2) Tilos különösen a bármely módszerrel végzett fertőtlenítő kezelés, és az (1) bekezdés c) pontja alá tartozó bakteriosztatikus alkotóelemek hozzáadása vagy bármilyen más kezelés, amelynél fennáll annak a valószínűsége, hogy megváltoztatja a természetes ásványvíz élőcsíra-számát.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés nem akadályozza a természetes ásványvíz alkoholmentes üdítőitalok gyártásában történő felhasználását.

⁽¹⁾ HL L 291., 1969.11.19., 9. o.

⁽²⁾ HL 22., 1965.2.9., 369/65. o.

5. cikk

(1) A természetes ásványvíz összes élőcsíra-számának meg kell felelnie a víznyerőhelyen szokásos élőcsíra-számnak, és tanúsítania kell azt, hogy a forrás hatékonyan védett minden fertőzéssel szemben. Az összcsíraszámot az I. melléklet II. címének 1.3.3. pontjában meghatározott körülmények között kell megállapítani.

Palackozást követően a helyszíni összcsíraszám 20–22 °C-on, 72 órán keresztül agar-agaron vagy agar-zselatin keveréken nem haladhatja meg a milliliterenkénti 100 csírárt, és 37 °C-on, 24 órán keresztül agar-agaron a milliliterenkénti 20 csírárt. Az összcsíraszámot a palackozást követő 12 órán belül kell meghatározni, e 12 órás időszak alatt a víz hőmérsékletét $4\text{ °C} \pm 1\text{ °C}$ -on kell tartani.

A vízkinyerés helyén ezek az értékek nem haladhatják meg a milliliterenkénti 20 csírárt 20–22 °C-on 72 óráig, és a milliliterenkénti 5 csírárt 37 °C-on 24 óráig vizsgálat után, figyelembe véve azt, hogy ezek az értékek tájékoztató jellegűek és nem tekinthetők a legnagyobb megengedett koncentrációnak.

(2) A természetes ásványvíz sem a víznyerőhelyen, sem értékesítéskor nem tartalmazhat:

- a) parazitákat és kórokozó mikroorganizmusokat;
- b) *Escherichia coli*-t vagy más coliform baktériumot és fekáliás streptococcusokat 250 ml vizsgált mintában;
- c) spórás szulfitredukáló anaerobokat 50 ml vizsgált mintában;
- d) *Pseudomonas aeruginosa*-t 250 ml vizsgált mintában.

(3) Az (1) és (2) bekezdés, valamint a II. mellékletben meghatározott kinyerési feltételek sérelme nélkül, a forgalmazási szakaszban:

- a természetes ásványvíz összes élőcsíra-száma csak a víznyerőhelyen meglévő baktérium számának szokásos növekedéséből származhat,
- a természetes ásványvízben érzékszervi szempontból nem mutatkozhat semmilyen elváltozás.

6. cikk

A természetes ásványvizek csomagolására használt tartályokat olyan zárszerkezettel kell ellátni, amelyet úgy terveztek, hogy kizárja a hamisítás vagy a szennyeződés lehetőségét.

7. cikk

(1) A természetes ásványvizek kereskedelmi megnevezése „természetes ásványvíz”, vagy az I. melléklet III. címében meg-

határozott szénsavas természetes ásványvíz esetén „természetes szénsavat tartalmazó természetes ásványvíz”, „természetes ásványvíz a forrásból származó szén-dioxiddal dúsítva” vagy „szén-dioxiddal dúsított természetes ásványvíz”.

A 4. cikk (1) bekezdése b) pontjában felsorolt kezelések bármelyikének alávetett természetes ásványvizek kereskedelmi megnevezésén fel kell tüntetni a „szénsavmentesítve” vagy a „részlegesen szénsavmentesítve” jelölést.

(2) A természetes ásványvizek címkézésén ugyancsak kötelező a következő információk feltüntetése:

- a) – „az összetétel megfelel a.....-i (vizsgálat kelte) hivatalosan elismert vizsgálat eredményeinek”,
- vagy az elemzési összetétel közlése a jellemző összetevők megadásával;

b) a forrás kinyerésének helye és a forrás neve.

(3) A tagállamok ezen kívül:

- a) fenntarthatják a származási ország neve feltüntetésének kötelezettségére vonatkozó rendelkezéseket, de ez a jelölés nem követelhető meg a Közösség területén levő forrásból származó természetes ásványvizek esetében;
- b) bevezethetnek olyan rendelkezéseket, amelyek tájékoztatási kötelezettséget írnak elő a 4. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett bármilyen kezeléssel kapcsolatban.

8. cikk

(1) A helység, falu vagy hely neve abban az esetben jelenhet meg a kereskedelmi megnevezés szövegében, ha olyan természetes ásványvízre vonatkozik, amely forrásának kinyerése a megnevezésben szereplő helyen folyik, és ha ez a megnevezés nem félrevezető a forrás kinyerésének helye tekintetében.

(2) Tilos az azonos forrásból származó természetes ásványvizet több különböző kereskedelmi megnevezéssel forgalomba hozni.

(3) Amennyiben az értékesítésre kínált természetes ásványvizek tartályának címkéje vagy felirata olyan kereskedelmi megnevezést tartalmaz, amely különbözik a forrás nevével, ezt a kinyerés helyétől, ezt a helyet vagy a forrás nevét olyan módon kell megjeleníteni, hogy a betűk mérete az említett kereskedelmi megnevezésen található legnagyobb betűk hosszának és szélességének legalább másfélszerese legyen.

A forrás nevének vagy a kinyerés helyének fontosságát illetően, az első albekezdést megfelelően kell alkalmazni a természetes ásványvizek bármilyen formában történő reklámozása során használt kereskedelmi megnevezések tekintetében is.

9. cikk

(1) A csomagoláson vagy a címkén és a bármilyen formában megjelenő hirdetésben tilos olyan jelzések, megnevezések, védett nevek, védjegyek, márkanevek, képek vagy más jelölések alkalmazása, akár ábraszzerűek, akár nem, amelyek:

a) természetes ásványvizek esetében olyan jellemzőre utalnak, amellyel a víz nem rendelkezik, különösen annak eredete, a kinyerésére vonatkozó jóváhagyás kelte, a vizsgálatok eredménye vagy bármilyen, az eredetiség bizonyítására való hasonló hivatkozás tekintetében;

b) az I. melléklet I. címe rendelkezéseinek meg nem felelő, tartályokba csomagolt ivóvizek esetében alkalmasak arra, hogy a természetes ásványvízzel összetéveszték, különösen az „ásványvíz” felirat használata miatt.

(2) a) Tilos minden olyan megjelölés alkalmazása, amely a természetes ásványvíznek betegség megelőzésére, kezelésére vagy gyógyítására alkalmas tulajdonságokat tulajdonít.

b) Ugyanakkor az irányelv III. mellékletében felsorolt megjelölések használata megengedett, ha azok megfelelnek az említett mellékletben megállapított feltételeknek, illetve ezek hiányában a nemzeti rendelkezésekben meghatározott kritériumoknak, amennyiben azokat fizikokémiai vizsgálatok alapján állapították meg, és ahol szükséges, tudományosan elismert módszerek szerint gyógyszer-tani, fiziológiai és klinikai vizsgálatokkal támasztották alá, az I. melléklet I. címe 2. pontjának megfelelően.

c) A tagállamok engedélyezhetik a „serkenti az emésztést”, „elősegíti a máj- és epeműködést” vagy hasonló megjelölések alkalmazását. Ugyancsak engedélyezhetik más megjelölések feltüntetését, ha azok nem mondanak ellent az a) pontban megfogalmazott elveknek és összhangban vannak a b) pont rendelkezéseivel.

(3) A tagállamok elfogadhatnak a jelölésekkel kapcsolatban olyan különleges rendelkezéseket, amelyek a csomagoláson vagy a címkén, valamint a reklámokban a természetes ásványvíznek csecsemők táplálására való alkalmasságára utaló információ feltüntetésére vonatkoznak. Ezek a rendelkezések vonat-

kozhatnak a víznek azokra a jellemzőire is, amelyek meghatározzák az említett információ alkalmazását.

Azok a tagállamok, amelyek ilyen intézkedések meghozatalát tervezik, előzetesen tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

(4) Az ezen irányelvről szóló értesítéstől számított legfeljebb három éven belül a Bizottság jelentést terjeszt elő, és adott esetben megfelelő javaslatokat tesz a Tanácsnak, az I. melléklet II. címe 1.2.12. pontjának alkalmazására vonatkozóan.

10. cikk

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvben megállapított meghatározásoknak és szabályoknak eleget tevő természetes ásványvizek kereskedelmét ne akadályozzák azok a – természetes ásványvizek vagy általában az élelmiszerek tulajdonságait, összetételét, kinyerésük feltételeit, csomagolását vagy címkézését szabályozó – nemzeti rendelkezések, amelyek nem állnak összhangban a közösségi rendelkezésekkel.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható olyan nemzeti rendelkezésekre, amelyek nem állnak összhangban a közösségi szabályozással, és amelyeket a következők indokolnak:

– a közegészség védelme,

– csálás megakadályozása, amennyiben az ilyen rendelkezések feltehetően nem akadályozzák az ezen irányelvben megállapított meghatározások és szabályok alkalmazását,

– az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme, a származás megjelölése, az eredetmegjelölés és a tisztességtelen verseny megakadályozása.

11. cikk

Az 5. cikkben említett mikrobiológiai jellemzőket és az I. melléklet II. címe 1.2. pontjában meghatározott összetételbeli jellemzők ellenőrzéséhez szükséges mintavételi eljárásokat és vizsgálati módszereket a 12. cikkben meghatározott eljárással összhangban kell megállapítani.

12. cikk

(1) Ha az e cikkben megállapított eljárást kell követni, az ügyet az elnök terjeszti az Élelmiszerügyi Állandó Bizottság (a továbbiakban „bizottság”) elé saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam képviselőjének a kérésére.

(2) A Bizottság képviselője a bizottság elé terjeszti a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségétől függően megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt 41 szavazatos többséggel kell meghozni és a tagállamok szavazatát a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.

- (3) a) A Bizottság elfogadja a tervezett intézkedéseket, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.
- b) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.
- c) Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem döntött, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

13. cikk

A 12. cikk – a 12. cikk (1) bekezdésében leírtak szerint – a bizottság elé történő első előterjesztéstől számított 18 hónapon át alkalmazható.

14. cikk

Ez az irányelv nem vonatkozik harmadik országba történő kivitelre szánt természetes ásványvizekre.

15. cikk

A tagállamok a szükséges mértékben módosítják jogszabályikat, hogy eleget tegyenek ezen irányelv rendelkezéseinek, és erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot; az így módosított jogszabályokat úgy alkalmazzák, hogy

- legkésőbb a közzététel után két évvel lehetővé tegyék az irányelv rendelkezéseinek megfelelő termékek forgalmazását,
- a közzététel után négy évvel megtiltsák az irányelvnek nem megfelelő termékek forgalmazását.

16. cikk

Az irányelv rendelkezései a Francia Köztársaság tengeren túli megyéire is vonatkoznak.

17. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1980. július 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. SANTER

I. MELLÉKLET

I. FOGALOMMEGHATÁROZÁS

1. „Természetes ásványvíz” az 5. cikk értelmében vett, mikrobiológiai szempontból biztonságos víz, amely földfelszín alatti vízáadó rétegből származik, és egy vagy több természetes vagy fúrt járaton keresztül kilépő forrásból jut a felszínre.

A természetes ásványvíz egyértelműen megkülönböztethető a szokásos ivóvíztől:

- a) minősége révén, amelyet ásványianyag tartalma, nyomelemek vagy más alkotórészek jelenléte és esetenként bizonyos hatások jellemeznek;

- b) eredeti tisztaságánál fogva,

mely jellemzőket sértetlenül megőrzi, mivel a víz a föld alól származik és ez védelmet biztosít a szennyeződések ellen.

2. Ezeket, a természetes ásványvizek az egészségre kedvező tulajdonságokat biztosító jellemzőket a következő szempontok szerint kell értékelni:

- a) 1. geológiai és hidrológiai,

2. fizikai, kémiai és fiziko-kémiai,

3. mikrobiológiai,

4. szűkség esetén farmakológiai, fiziológiai és klinikai szempontból;

- b) a II. címben felsorolt követelmények szerint;

- c) az illetékes hatóság által jóváhagyott tudományos módszereknek megfelelően.

Az a) pont 4. alpontjában említett vizsgálatok nem kötelezőek, ha a víz olyan összetétellel rendelkezik, amely alapján az irányelv hatályba lépését megelőzően abban a tagállamban, ahonnan származik, természetes ásványvízként ismerték el. Ez vonatkozik különösen arra az esetre, ha a kérdéses víz mind a víznyerőhelyen, mind pedig a palackozást követően kg-onként legalább 1000 mg szárazanyagot vagy legalább 250 mg szabad szén-dioxidot tartalmaz.

3. A természetes ásványvíz összetételének, hőmérsékletének és más lényeges jellemzőinek a természetes ingadozás határain belül állandónak kell maradniuk; így különösen a hozam esetleges ingadozása nem befolyásolhatja ezeket.

Az 5. cikk (1) bekezdése értelmében a természetes ásványvíz összes élőcsíra-száma, a víznyerőhelyen bármilyen kezelést megelőzően meghatározott, elfogadható határok között állandó összcsíraszámot jelent, amelynek a víz elismerése során figyelembe vett mennyiségi és minőségi összetételét rendszeres vizsgálatokkal ellenőrzik.

II. A FOGALOMMEGHATÁROZÁS ALKALMAZÁSÁNAK KÖVETELMÉNYEI ÉS FELTÉTELEI

1.1. A geológiai és hidrológiai vizsgálatokkal kapcsolatos előírások

Elő kell írni különösen a következő adatok szolgáltatását:

- 1.1.1. a pontos vízgyűjtőhely, a magasság megjelölésével, egy legalább 1:1000 léptékű térképen;

- 1.1.2. részletes geológiai leírás a terep eredetéről és jellegéről;

- 1.1.3. a hidrogeológiai szelvény rétegtana;

- 1.1.4. a vízkinyerési munkák leírása;
- 1.1.5. a terület meghatározása vagy a forrás szennyeződésének megelőzésére hozott más intézkedések.

1.2. A fizikai, kémiai és fiziko-kémiai vizsgálatokkal kapcsolatos előírások

A vizsgálatok során a következőket kell megállapítani:

- 1.2.1. a forrás vízhozama;
- 1.2.2. a víz hőmérséklete a víznyerőhelynél és a környező hőmérséklet;
- 1.2.3. a talaj jellege és a vízben található ásványok jellege és típusa közötti kapcsolat;
- 1.2.4. a szárazanyagtartalom 180 °C-on és 260 °C-on;
- 1.2.5. az elektromos vezetőképesség vagy ellenállás, a mérési hőmérsékletek meghatározásával;
- 1.2.6. a hidrogénion-koncentráció (pH);
- 1.2.7. az anionok és a kationok;
- 1.2.8. nem ionizált elemek;
- 1.2.9. nyomelemek;
- 1.2.10. a víz radioaktív tulajdonságai a víznyerőhelyen;
- 1.2.11. ahol szükséges, a víz alkotóelemeinek, az oxigénnek (^{16}O – ^{18}O) és a hidrogénnek (prócium, deutérium, trícium) a relatív izotópszintjei;
- 1.2.12. a víz bizonyos összetevőinek toxicitása, figyelembe véve a megengedett határértékeket.

1.3. A víznyerőhelyen végzett mikrobiológiai vizsgálatokkal kapcsolatos előírások

Ezeknek a vizsgálatoknak ki kell terjedniük a következőkre:

- 1.3.1. a paraziták és patogén mikroorganizmusok hiányának igazolása;
- 1.3.2. a fekáliás eredetű fertőzés jelzésére alkalmas élőcsíra-szám mennyiségi meghatározása:
 - a) Escherichia colitól és más coliformoktól való mentesség 250 ml mintában 37 °C-on és 45 °C-on;
 - b) fekáliás eredetű streptococcusoktól való mentesség 250 ml mintában;
 - c) spórás szulfitredukáló anaeroboktól való mentesség 50 ml mintában;
 - d) Pseudomonas aeruginosától való mentesség 250 ml vizsgált mintában.
- 1.3.3. az egy ml vízben található összes élőcsíra-szám meghatározása:
 - i. 20-22 °C között, 72 órán át agar-agar vagy agar-zselatin keveréken,
 - ii. 37 °C-on, 24 órán át agar-agar táptalajon.

1.4. Klinikai és farmakológiai vizsgálatokkal kapcsolatos előírások

- 1.4.1. A vizsgálatoknak – amelyeket tudományosan elismert módszerekkel kell elvégezni – illeszkedniük kell a természetes ásványvíz különleges jellemzőihez és az emberi szervezetre gyakorolt hatásaihoz, mint a vizelet kiválasztása, a gyomor- és bélfunkciók, az ásványi anyagok hiányát ellensúlyozó hatások.

- 1.4.2. Adott esetben, jelentős számú klinikai megfigyelés állandóságának és egyezésének megállapítása helyettesítheti az 1.4.1. pontban leírt vizsgálatokat. Megfelelő esetben a klinikai vizsgálatok helyettesíthetik az 1.4.1. pontban leírt vizsgálatokat feltéve, hogy jelentős számú megfigyelés állandósága és egyezősége azonos eredményeket hoz.

III. SZÉNSAVAS TERMÉSZETES ÁSVÁNYVIZEKRE VONATKOZÓ KIEGÉSZÍTŐ MINŐSÍTÉSEK

A szénsavas természetes ásványvizekből a víznyerő helyen vagy palackozás után szokásos hőmérsékleti és nyomásviszonyok között, jól láthatóan és spontán módon széndioxid távozik. Ezek a vizek három kategóriába sorolhatók, amelyek a következőképpen írhatók le:

- a) a „természetes szénsavat tartalmazó természetes ásványvíz” olyan víz, amelynek széndioxid-tartalma, az esetleges ülepítés és a palackozás után – a szokásos technikai hibahatáron belül – megegyezik a víznyerőhelyen megállapított eredeti szén-dioxid tartalmával, figyelembe véve az említett műveletek során keletkezett veszteség miatt szükséges, ugyanabból a vízáadó rétegből vagy vízlelőhelyről származó szén-dioxid pótlását;
- b) a „természetes ásványvíz a forrásból származó szén-dioxiddal dúsítva” olyan víz, amelynek az ugyanazon vízáadó rétegből származó szén-dioxid tartalma az esetleges ülepítés és a palackozás után nagyobb, mint a víznyerőhelyen megállapított érték;
- c) a „szén-dioxiddal dúsított természetes ásványvíz” olyan víz, amelyet nem a vízáadó rétegből vagy vízlelőhelyről származó szén-dioxiddal dúsítanak.

—

II. MELLÉKLET

A TERMÉSZETES ÁSVÁNYVÍZ KINYERÉSÉNEK ÉS FORGALOMBA HOZATALÁNAK FELTÉTELEI

1. A természetes ásványvízforrás kinyerésére az engedélyt a vizet kitermelő ország illetékes hatósága annak megállapítása után adja ki, hogy az adott víz megfelel az I. melléklet I. címében megállapított feltételeknek.
2. A víz kinyerésére szolgáló berendezést úgy kell telepíteni, hogy semmilyen fertőzés ne következhesen be, és hogy a víz megőrizze azokat a – minőségének megfelelő – jellemzőket, amelyekkel a víznyerőhelyen rendelkezik.

E célból:

- a) a forrást vagy a kinyerés helyét védeni kell a szennyezés veszélyével szemben;
- b) a vízgyűjtőt, a csővezetéseket és a tartályokat olyan anyagból kell készíteni és összeállítani, hogy a víz megtartsa eredeti kémiai, fiziko-kémiai és mikrobiológiai tulajdonságait;
- c) a kinyerés feltételeinek – különös tekintettel a mosó- és palackozóüzemre – meg kell felelniük a higiéniai követelményeknek. Különösen a tartályokat kell úgy kezelni vagy gyártani, hogy ne módosítsák a természetes ásványvíz kémiai és mikrobiológiai tulajdonságait;
- d) természetes ásványvizet csak a forgalmazásra vonatkozó jóváhagyással rendelkező tartályban lehet eljuttatni a végső fogyasztóhoz.

Ugyanakkor a d) pont rendelkezését nem kell alkalmazni azokra a természetes ásványvizekre, amelyeket olyan tagállam területén nyernek ki és forgalmaznak, amelyben ezen irányelvről szóló értesítéskor engedélyezték a természetes ásványvíz tartályban történő szállítását a forrástól a palackozó üzemig.

3. Ha a kitermelés során megállapítják, hogy a természetes ásványvíz szennyezett, és nem rendelkezik az 5. cikkben meghatározott bakteriológiai jellemzőkkel, a forrás kitermelője köteles haladéktalanul felfüggeszteni minden tevékenységet, különös tekintettel a palackozási folyamatra, amíg a szennyezés okát meg nem szünteti és a víz nem felel meg az 5. cikk rendelkezéseinek.
4. A származási ország illetékes hatósága megfelelő időközönként ellenőrzi, hogy:
 - a) az a természetes ásványvíz, amelyre vonatkozóan a forrás kinyerését engedélyezték, eleget tesz-e az I. melléklet I. címe előírásainak;
 - b) a forrás kitermelője betartja-e a 2. és 3. pont rendelkezéseit.

III. MELLÉKLET

A 9. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN MEGHATÁROZOTT MEGJELÖLÉSEK ÉS FELTÉTELEK (2)

Megjelölések	Feltételek
Kis ásványianyag-tartalmú	Az összes ásványianyag-tartalom nem haladja meg az 500 mg/l-t
Nagyon kicsi ásványianyag-tartalmú	Az összes ásványianyag-tartalom nem haladja meg az 50 mg/l-t
Ásványi sókban gazdag	Az összes ásványianyag-tartalom meghaladja az 1500 mg/l-t
Hidrogén-karbonátos	A hidrogénkarbonát-tartalom nagyobb, mint 600 mg/l
Szulfátos	A szulfáttartalom nagyobb, mint 200 mg/l
Kloridos	A kloridtartalom nagyobb, mint 200 mg/l
Kalciumos	A kalciumtartalom nagyobb, mint 150 mg/l
Magnéziumos	A magnéziumtartalom nagyobb, mint 50 mg/l
Fluoridos	A fluoridtartalom nagyobb, mint 1 mg/l
Vasas	A kétértékű vas-tartalom nagyobb, mint 1 mg/l
Savas	A szabad széndioxid-tartalom nagyobb, mint 250 mg/l
Nátriumos	A nátriumtartalom nagyobb, mint 200 mg/l
Csecsemőtápszer készítésére alkalmas	–
Kis nátriumtartalmú étrendhez megfelelő	A nátriumtartalom kisebb, mint 20 mg/l
Hashajtó hatású lehet	–
Vizelethajtó hatású lehet	–